

Ярмолинецька центральна районна бібліотека
Краєзнавчий відділ

Зоринки зерна
Івана Іова
(до 60-річчя від дня народження)

Біобібліографічний покажчик

Ярмолинці
2008 р.

У цьому біобібліографічному покажчику зібрано матеріали про життя і творчість відомого подільського письменника, журналіста, перекладача Івана Павловича Іова.

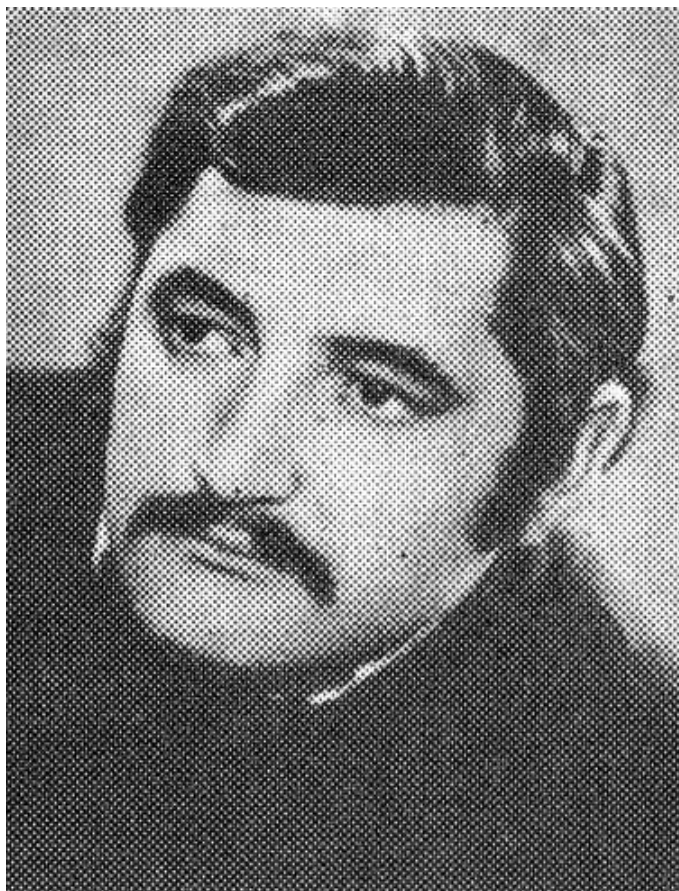
Видання розраховане на любителів поезії, краєзнавців, студентів, широкого кола читачів.

Укладачі:

Гриб М. А.

Москаленко В. М.

Комп'ютерний набір: Посвистак А. Б.

Мене вам дав Господь!

*Потрібно самому перетліти на вугілля,
Яким доля напише безсмертні твори*

Іов Іван Павлович народився 2 жовтня 1948 року в с. Кам'янка Апостолівського району, що на Дніпропетровщині. Ще навчаючись в середній школі почав писати вірші. Його поетичні спроби помітив член Спілки письменників України Михайло Чхан, який посприяв тому, щоб десятикласник потрапив на республіканський семінар поетів-початківців. Свій перший вірш І. Іов надрукував у журналі «Піонерія» при підтримці Павла Тичини у 1966 році. Його зв'язувала тісна дружба з такими корифеями української літератури, як Борис

Олійник та Іван Драч. Та його плідна трудова і творча діяльність тісна пов'язана з подільським краєм. Після закінчення в середині 70-х років минулого століття Кам'янець-Подільського педагогічного інституту, він викладав українську мову та літературу в школі, працював у Городоцькій та Ярмолинецькій районних газетах, редагував Хмельницьку обласну профспілкову газету «Позиція». І водночас наполегливо, по новаторськи творив хвилююче поетичне слово.

Писав він не тільки вірші, але й публіцистику, наукові праці. Його творчість прислужилася й молодим талантам для написання кандидатських дисертацій, а науково-літературна конференція «Творчість І. Іова в контексті соціально-політичних та літературних візій» яка відбулася кілька літ тому в м. Хмельницькому, набула значення Всеукраїнської.

Іван Павлович прожив трохи більше 50 років, залишивши по собі неповторні книги. Деякі вийшли вже після його смерті. В 2007 році було засновано літературну премію ім. Івана Іова.

СЛОВОПИС ЙОГО ДУШІ

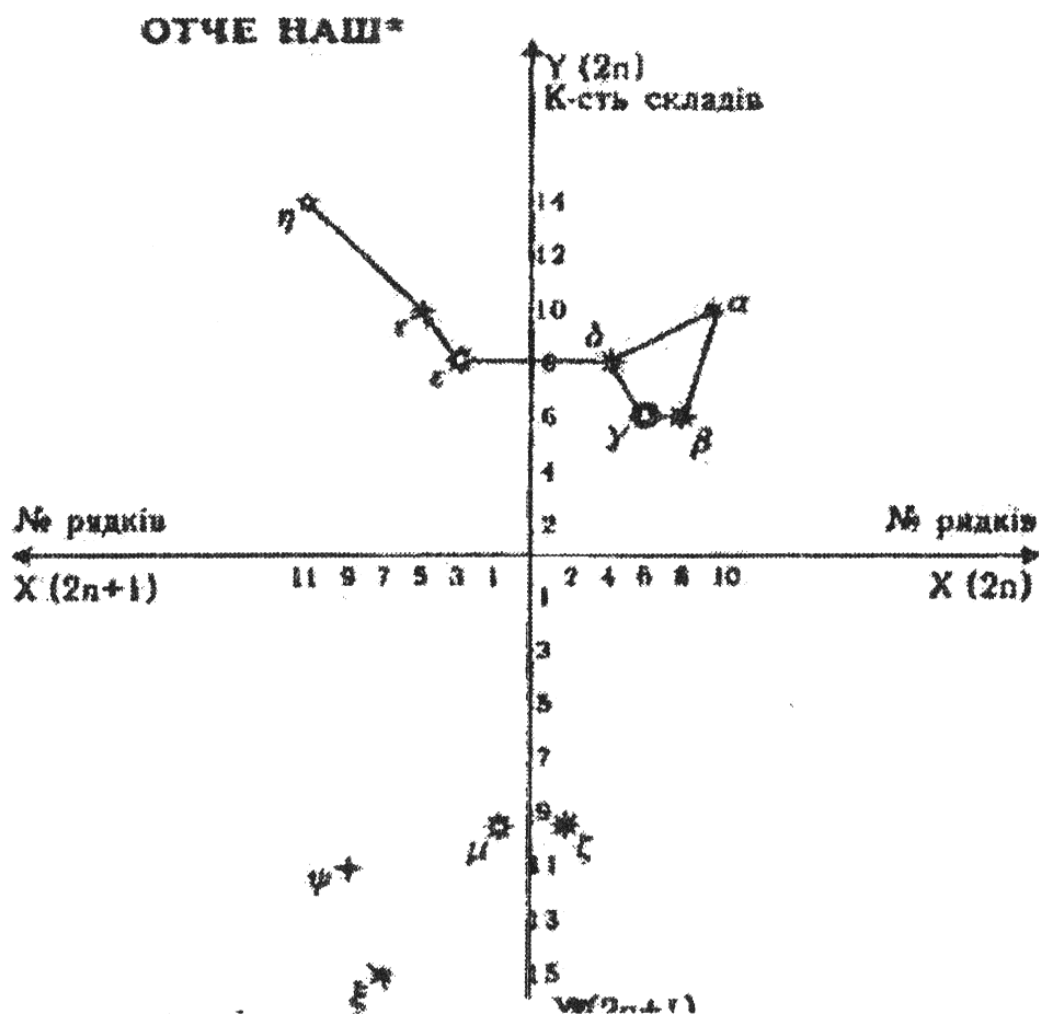
Поезія Івана Павловича вражає тематичним і жанровим розмаїттям, своєю багатогранністю.

В його творчості зібрані найрізноманітніші поетичні віяння ХХ століття.

Починаючи з 1983 року Іван Іов видав десять збірок: „Стяг золотої гілки”(1983), „Світло рідної хати”(1989), „Книга перша” (1991), „Рукопис” (1995), „Чернетка” (1996), „Періодична система слів” (1997), „Каліграфія” (1997), „Великдень долі” (3998), „Невибране” (1998), „Словопис” (2000) та чотири книжки були видані посмертно - „Віск іксів” (2001), „Мене вам дав Господь” (2001), „Любіть мене врожаєм і землею”(2002), "Вічністю живемо"(2001), видана у Мюнхені.

Іван Іов - член міжнародної Академії Зауму, разом зі своїми колегами, письменниками необарокової школи М. Мірошніченком, В. Трубаєм, І. Лучуком, М. Сорокою, став співзасновником Світової асоціації зорових мов. Книгу „Періодична система слів” автор представляв на конференції з візуальної поезії в Альбертському університеті (Едмонтон, Канада); вона отримала статус найкращої поетичної збірки 1997 року. Це був справжній шедевр і українській літературі. Про неї дізналися у Великобританії, США, Німеччині. Іван Іов - лауреат Хмельницьких обласних премій - літературної ім. В. Булаєнка та „за подвижництво у державотворенні” ім. Я. Гальчевського, а також премії ім. Б. Хмельницького. Ім'я поета за рішенням Міжнародного дослідного інституту

занесено до міжнародного довідника „Людина року - 2000" у США. У 2001 році його нагороджено американською Золотою медаллю Честі за досягнення і внесок у розвиток світової культури та суспільства, щоправда вже помертню. Нині існує щорічна Хмельницька обласна літературна премія ім. Івана Іова, яка була запроваджена до 55-річчя з дня народження поета.

Про творчість І. Іова

*І воістину так! Справжні
твори не гинуть Ніби і
небуття повернувся до нас
рукопис сонетів "Любіть мене
вважаєм і землею", написаний
37 річним Іваном Іовим*

*Вінок сонетів волею долі,
подарований друзям, чекав
свого часу довгих 16 років і,
нарешті, знайшов шлях до
шанувальників справжньої
поезії*

*А, можливо, дана книга дасть
змогу відкрити ще одну, досі
незнану, грань сокровенних
дум і помислів Івана Іова.*

*Навіть на відстані років
проступає через поетичні
рядки усміхнена постать
поета, якому судилося стати
інтелектуальною окрасою
України*

*І знову він прийде до українців,
до всіх, де звучить чудова
українська мова, напоєна*

*швидкоплинними водами
Дніпра-Славути.*

*Обличчя Івана Іова, таке
близьке і знайоме, проступає
крізь рядки сонетів новими
барвами.*

*Він живе серед нас. Крізь
поетичні образи*

Друзі

Вірші його густі, спресовані, мука до них мелена на жорнах повоєнного дитинства, одсвіт війни на них беззаперечний. Звичайно, багато чого мені в них є рідним та близьким, бо все це і з мого дитинства. Але пригляньтесь уважно, яка неймовірна щільність, яка кам'яна тугість у кращих його рядках, а що особливо важливо — який густий життєвий нурт живе у його слові. Буває, грішне від праведного важко одділити, і що мені не подобається у віршах Івана Іова, то це те, що часом вони видаються надто силуваними, зумисними, робленими.

І. Драч

Іван Іов — поет спонтанний. Імпровізатор. Полеміст. Природжений вловлювач — "підсилювач"! — контрастів буття: як зовнішнього, соціально-історичного, так і

(щоправда, рідше) внутрішнього, психологічного буття-процесу.

Справді, важко знайти в І. Іова бодай один-єдиний рядок, де б не вчувалося певної, при тім же й впізнавано авторської "відінструментованості": асонанс і консонанс, вигадлива внутрішня рима, семантичний розподіл одного слова на два, локальний паліндром, — власне, увесь арсенал засобів художньої "інструментовки" використовується ним сповна. При чім же, робить усе це він не тому, що хоче прикрасити рядок, а тому, що інакше просто не може, не вміє інакше.

М. Стрельбицький

"Словопис" — це не лише поезія, а філософсько-поетичне явище в літературі. З головою пірнувши у словогру, звукопис, асонанси, алітерації, у словотворчі авторські знахідки, взагалі, в художній арсенал "Словопису", ми все більше і більше впевнюємося, що поет творить дивовижні світи, своєрідний процес переродження Слова у філософію символу, наповнення Слова глибиною думки, вибудовуючи свій мистецький алгоритм бачення світу.

М. Мачківський

Тематика творів Івана Іова надзвичайно багата. Через усю творчість йдуть витoki родинності, зберігається святість образу батька-матері, рідної землі. Вражає

глибинність знань поета історії свого народу. У його поезіях порушуються проблеми світоглядного значення, насамперед – доля духовної культури суспільства на шляху технізації та урбанізації його життя. Автору близький духовний світ молоді, художня свідомість народу, патріотичне синівське почуття, історична пам'ять.

А. Бутенко

Про поетичну колишнього газетяра можна писати багато. А твори просто треба читати. Адже з них крізь римовані рядки вливаються у серце думки і помисли геніальної людини, поета-громадянина, якому судилося стати інтелектуальною окрасою України.

Б. Фурман

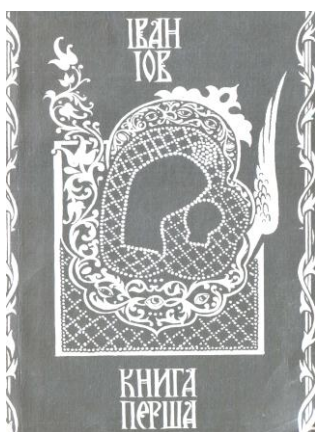
Окремі видання творів І. Іова

Стяг золотої гілки: поезії. — К.: Молодь, 1983. — 64 с.

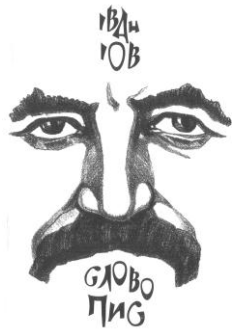

Світло рідної хати: поезії. — Львів: Каменярь, 1989. — 95 с.

Книга перша: вірші, поеми. — Хмельницький: Поділля, 1991. — 174 с.

До нової книги сучасного українського поета увійшли вірші, що порушують проблеми світоглядного значення, філософське осмислюють життя.

Словопис. Літературно-художнє видання. – Хмельницький: Поділля, 2000. – 104 с.

Мене вам дав Господь: поезії. – Хмельницький: Евріка, 2001. – 104 с.

Любіть мене врожаєм і землею. Вінок сонетів. – Сімферополь: Доля, 2003. – 20 с.

З творчого доробку

БАЛАДА ПРО УКРАЇНУ

Вповаєм на старі часи: «Колись — то...»
І розправляєм плечі — козаки!
Могилам переважувать колиски,
де на хрести молились і зірки.
Уже й на серці пролежні, бо лежні,
товкмачимо із роду в рід: раби!
І дожилися — маєм незалежність,
а що із нею, людоньки, робить?!
Таки з колін звелася Україна —
куди ж її по терніях вело?
Без мови засиха туге коріння —
не Україну маєм—Вавілон!
Прислухайтесь: як неспокійно зовні,
побачите: нема для злету крил...
Та скільки ж можна, щоб духовні дзвони
не до молитви звали — до сокир?!
Хіба у душах обмаль в нас любові,
бо й милосердя на вітрах згоря...
Ми бачимо пролиті ріки крові,
і сліз пролиті не стави — моря!
Земля стражденна із гербом калини —
кохання, материнство... і жура.
Волаєм: «Ще не вмерла Україна!...»
Але вона іще й не ожила!!!

* * *

Голублять запахущою ріллею
далекі гони, радісні й сумні, —
кохається душа моя із нею,
бо жити в її пам'яті мені.

Тріпоче жилка і ячить у скроні,
любове, ти долонечки стули...
Стоїть дівча задумано і скромно,
бо вірило: для себе ми були!

Що я не зраджу юності ріку,
Вернуся в усмішку її гірку,
зоринкою зерна вернуся в очі —

з далеких гін, що рідні й звіддаля,
проміниться закохана земля
й голубити нас пахощами хоче.

* * *

Любіть мене врожаєм і землею,
водою голубою із Дніпра...
Прийшла щаслива, сонячна пора,
далеко ще до глини і до глею.

Не змінить русла тільки наша кров,
вона заграє, сколихнувши вроду!
Цвіте колоссям — аж до неба крок
на висоті сердець мого народу.

Усі шляхи вертаються сюди,
Накинувши на доленьку аркани,
де падають і зводяться тумани,

а їх з вогнями доганяє дим.
Хліб сам себе несе до Вас віками,
не дюни — піраміди над токами.

У КОЖНІМ СЛОВІ УКРАЇНА

у кожному реченні журба
одні улесливо уклінно
ніяк не вичавлять раба
а другі так м'якенько стелять
бо добре знають що їм треба
завжди надійніша їм стеля
від цього грозового неба
а треті що життям потерті
продажні мають голоси
замінюють вождів портрети
у рамках що на всі часи
четвертих доля так списала
і досі із гачком губа
вуста волають звично слава
душа вигукує ганьба
слова слова легкі пір'їни
і діти в кожного й сім'я
коли ж при слові Україна
щасливо б кожен засміявсь

Періодична система слів І.

Іова

1	2	3	4	5	6	7	8
1	БОГ 2000	МАТИ 1903	ПОТОП - 5000	ОКО 33000 Сприйняття світу	Символ	Порядковий номер	
2	ДИВАНОВИД 1090 Усвідомлення	ПУП 4990 Те, чим відрізняється єдине	БІБЛІЯ 13075 Зоряна мова	ТЕНЕТ 5840 Блукаючі сні	ІМЕНА	СУТЬСУС 1972	37
3	ТУТ 4200 Совість слова	ВІКІВ 7030 Глибина часу	ШИПИШ 6680 Самовите слово	ОТО 4530 Внутрішня необхідність	Назва слова	АТОМНА МАСА	14
4	ВРЕЗЕРВ 2190 Інтелект мови	ДІД 2150 Минуле-майбутнє	ВИБИВ 1133 Точка зору	РОЗОР 1244 Інтеграл Безмежжя	ЗАРАЗ 5240 Акт творчості	КАЖИХИЖАК 2610 Внутрішній діалог	20
5	ВИЗИВ 1400 Код сприйняття	ГРАФКА АНГЕЛІВ 22	УНЕСЕНУ 1496 Закон часу	НИЗИН 1521 Різноміжжя	КОТОК 1327 Смислова площина	ЗАКАЗ 1384 Мотив "люстра"	26
6	МЕЧЕМ 1593 Гнізда слів	КОРОК 1600 Образи, суть, почуття	ВИШИВ 1601 Знак значення	ОГО 1625 Пошук слова	ДОЩОД 1541 Слово-музика	УЧУ 1583 Духовний шлях	32
7	ХАЩАХ 1630 Бездоння	ТРАСАРТ XVII Блудні сини поезії	ШИЛИШ 1675 Емоції	ДЖЕДЗВОНЦЕ XII-XX Літери-звуки	РАДАР 1629 Орбіта зауму	ВИЖИВ 1654 Забуття буття	38
8	ЦІПІУДЕІ 090 Дивацтва долі	КОМУДУМОК 007 Зоряний розум	ІПЕРСІПЕРСА 1970 Рядок зауму	СОНОС 1971 Звукові плями	СУТЬСУС 1972 ІМЕНА	САНАНАНАС 1996 Фонетичний ритм	44
					ОСЬОСНЬНІСОСО 1975 Зоряний ритм	ІІ 1973 Ностальгія	

9	45	ДОРІГРОД 1976 Розсіпані тексти	46	НАГ-АН 1917 Рух слова	52	ПО-ДО-ЛЯ-НОЧ-КА 1970 Частина снів	53	А Б А Б А 1969 Тавтологія	54	ЯРОЗОРЯ 1948 Місце	55	ВІТЕР/ІТЕР 1955 Химери
10	56	Ч У Б У Ч 1966 Явище	57	ВАРТСТРАВ 1954 Реалії	58	П И Л И П 1970 Одиниця мови	59	ВИШИБАШИВ 1993 А-нова	60	ЄЛІЛІЄ 1997 Слогади	61	ЗАКУКАЗ 1985 Стиснута реальність
11	62	НІМОГОМІН 1974 Внутрішнє вигнання	63	ФРАКАРФ 1927 Ритмічна свідомість	64	ЧАВКАКВАЧ 1933 Слово-жест	65		66	МОРОМ 1933 Пародигми	67	П'ЯВИЦЯ 1996 Неологізм
12	68	І Т Д 3000 Німого	69	І Т П 4000 Ще раз німого	70	МОКОКОМ 1968 Перевтілення	71	ДЗЮРКОТАННЯ ДЗЕРКАЛ Накладення	72	ШТАБЕЛЬШАБЕЛЬ 1775 Аплікація	73	МОЛЕПОПЕЛОМ 1989 Мовний потік
13	74	ЛАВОВАЛ 1972 Коріння слів	75	Бе 1987 Окремий звук	76	ЛЕТИЖИТЕЛЬ ? Ілюзії	77	УДОГОДУ 1991 Добро	78	В И В 1991 Самір-набігання	79	ІНІНІ 1947 Земляцтво слів
14	80	Я-ЛЯ 1951 Внутрішня рима	81	НУЛЬЛУН 1924 Те, звідки там	82	кров-любов 1964 Дух букви	83	ЯДОЛЗЛОДІЯ 1010 Зло	84	УКАРМІМРАКУ + Душа	85	НА ТАН 1967 Звук відлуння
15	86	+ Смерть	87	ЯТИЖИТТЯ 2000 Воскресіння	88	СВІТЛОКСОНЕЧКО 88 Т	89	ТІНЬ 71	90	ВИСІМІСИВ 2050 Небо	91	ТИША
16	92	ОБАТЬКУТАРАСЕ! 1996 Графофанство	93	; 1994 Атрибути текстів	95	Т 1986 Тупик	96		97		98	АКОРДРОКА
17	99 Т А Ї Н А Б О Ж А Н Є Б Н С Л О Б Л Є Н А											

Публікації творів І. Іова

1. Автограф: Збірник Хмельницької обласної організації Національної Спілки письменників України. – Хмельницький: Евріка, 2002. – С. 22-23.
2. Іов І. Балади. Поєми. – Хмельницький: Поділля. – 1991. – 171 с.
3. Іов І. Новела про дітей війни // Вперед. – 1992. – 24 жовтня.
4. Медобори: Альманах №1. – Сімферополь: Доля. – 2007. – С. 30-37.
5. Медобори: Альманах №2. – Сімферополь: Доля. – 2008. – С. 71-83.
6. Сто поезій, ста поетів: поезії. – Хмельницький: Поділля, 1992. – С. 101.
7. Хмельниччина літературна. Збірник творів членів обласної організації Спілки письменників України. – Хмельницький: Облполіграфвидав, 1990. – С. 71-75.

Література

- Басиров В. Іван Іов: яким я знав його // Под. вісті. – 2002. – 5 лютого.
- І переклад і присвята // Вперед. – 2008. – 28 березня.
- Мачківський М. «Іван Іов колись був скіфом»... або на одинці з новою книгою поета // Ровесник. – 1995. – 17 лютого.
- Пантук С. Подальше життя Івана Іова // Подільський телеграф. – 2002. – 12 листопада.
- Поети не вмирають: Іван Іов – поезії // Вперед. – 2001. – 24 березня.
- Словопис його душі // Вперед. – 2008. – 10 жовтня.
- Тимощук М. Засновано премію ім. І. Іова // Под. вісті. – 2007. – 15 лютого.
- Фурман Б. Словопис його душі // Вперед. – 2006. – 27 жовтня.
- Фурман Б. Майстер новаторського стилю // Вперед. – 2008. – 10 жовтня.
- Шелепало О. Досліджується палітра Івана Іова // Под. вісті. – 2007. – 1 травня.

Зміст

Мене вам дав Господь	3
Словопис його душі	5
Про творчість І. Іова	7
Окремі видання творів	11
З творчого доробку	13
Періодична система слів І. Іова	16
Публікації творів І. Іова	18
Література	19
Зміст	20